

her; thi, om det end er ganske vist, at der i Preussien erlægges en Accise i de større Stæder af Meel og Kjøb, saa er det paa den anden Side ligesaa vist, at de mindre Byer udrede til Erstatning derfor en Glassesskat, saaledes at disse mindre Byers Indbyggere, naar Klager fra en større By indløbe over uforholdsmæssigt Tryk, paalægges en Glassesskat, altsaa derved er der ingen saadan Ulighed indført; men man søger netop for ligelige Skatter. Hvad Frankrig angaaer, da passer Exemplet heller ikke; thi vel er det sandt, at i de store Stæder haves Indførselsconsumtion under Navn af „octroi“, men, mine Herrer! denne Consumtion falder ikke til Statskassen, den er en Indtægt for Communen; og en Indtægt, ved hvis Hjælp Communen troer sig istand til at undvære andre Skatter, som mindre Communer maae udrede til deres Communalafgifter. Dette Frankrigs Exempel synes mig, at man kunde tage under Overveielse, om man ikke burde følge her i Landet. Det kan være, at Consumtionen virkelig er en Skat, som frembyder adskillige saadanne Fordele her i Kjøbenhavn, at man nødig vil beslutte sig til at ophæve den aldeles, men at det kunde være rigtigt, at Kjøbenhavn selv overtog den, eller ialtfald at Kjøbenhavn selv afgjorde, hvorvidt den maatte finde det stemmende med sin Interesse at lade Consumtionen blive staaende, eller at den skulde bortfalde. Dette synes mig virkelig vilde være en Sag, som i høi Grad kunde fortjene Overveielse, men, mine Herrer! denne Plan lader sig naturligviis ikke iværksætte strax, thi, inden man fattede en saadan, var det nødvendigt at faae den prøvet og navnlig prøvet af selve Kjøbenhavns Communalbestyrelse, og altsaa er det vel ikke muligt, at vi nu strax kunne træffe en hertil stigtende Foranstaltning, som f. Ex., om man overdrog Consumtionen til Kjøbenhavns Commune, og lod den i Krigsaarene erlægge en vis Erstatning derfor. Naar man altsaa ikke kan gennemføre dette strax, men derimod maa vedblive at oppebære Consumtionen til Fordeel for Statskassen indtil videre, og da forberede Skridt til en fremtidig mulig Forandring, da troer jeg, at den rette Fremgangsmaade vilde være den,

at man i den os nu foreliggende Lov, indfører den Bestemmelse, at Consumtionen ved Kjøbenhavns Porte skal vedvære for det Første indtil 1ste April 1851 og dernæst endnu eet Aar til 1ste April 1852 som Krigsskat; den saaer da sin rette Betydning, thi det vil da være nødvendigt, at Skatten bevilges til 1ste April 1852, og at Spørgsmaalet om Kjøbenhavns fremtidige Stilling da kommer her for igjen til næste Aar, og der vil da imidlertid kunne være Leilighed for Finantsministeren til at overveie Sagen i Forbindelse med Kjøbenhavns Communalbestyrelse, en Leilighed, som jeg troer vil kunne benyttes med Fordeel til at komme ud af det i mange Henseender forvirrede og forvaskede Forhold, hvori Kjøbenhavns Commune i stantstel Henseende staaer til Statskassen. Der er, efter min Overbeviisning, mangfoldige Mellemlægninger, som bør opgjøres, fordi Forholdene, saaledes som de ere udviklede, ere falske og forvirrede, og som det derfor vilde være meget onskeligt ved samme Leilighed at kunne faae afgjort. Jeg tilføjer sluttelig, at jeg finder, at vi have havt saa mangfoldige Exempler paa den høitagede Finantsministers Kraft og Dygtighed til at faae netop saadanne forviklede Forhold afgjorte paa en bestemt Maade, at det ogsaa i denne Henseende kunde være heldigt, om Forholdet kunde ordnes netop under hans Medvirkning.

Finantsministeren: Det var maaskee ikke aldeles nødvendigt, at jeg imødegik enkelte Punkter i den ærede fjerde Talers Foredrag; men jeg troer dog, at det maaskee vilde være af Interesse, at jeg strax yttrede mig noget om den Deel deraf, som gaaer ud paa enten at forvandle Consumtionsafgiften her i Kjøbenhavn fra en Afgift til Statskassen til en Communeafgift, eller at bevilge den som en Krigsskat med Forbehold senere at kunne bestemme, om den skal vedblive, og da under hvilken Form. Forsaa vidt den ærede Taler har dvælet ved de franke octrois, maa jeg tillade mig at bemærke, at det ogsaa er fremhævet i den Opsats, som er blevet meddeelt Forsamlingen, at det tildeels er en Communal-Institution. Det er maaskee indgaaet den ærede Talers Opmærksomhed, at der i flere Byer ved Siden af de egentlige octrois op-